

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2377/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom M & A slastice j.d.o.o. u stečaju, Zagreb (Grad Zagreb), Kućanec, Vinogradska ulica 7, OIB 28538169464, odlučujući o žalbi AGENCIJE ZA OSIGURANJE RADNIČKIH TRAŽBINA, Zagreb, Frankopanska 11, OIB 04323472109, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2296/2022 od 17. svibnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 18. lipnja 2024.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2296/2022 od 17. svibnja 2024. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2296/2022 od 17. svibnja 2024. odbijen je prijedlog Agencije za osiguranje radničkih tražbina od 22. ožujka 2024. za upis stečajne mase u sudski registar za potrebe otvaranja posebnog namjenskog računa radi prihvata i isplate tražbina radnika, kao neosnovan.

2. Agencija za osiguranje radničkih tražbina je protiv rješenja o odbijanju prijedloga pravovremeno izjavila žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi kako su osigurana sredstva iz kojih bi se namirio vjerovnik Adnan Topčagić, bivši radnik stečajnog dužnika i smatra da u skladu s člankom 134. stavcima 1. i 2. Stečajnog zakona ta sredstava predstavljaju imovinu dužnika koja je stečena tijekom stečajnog postupka. Zatim se poziva na odredbu članka 31. stavka 2. Zakona o osiguranju radničkih tražbina i tvrdi da je sud dužan poduzeti radnje radi provedbe te zakonske odrede, pa odbijanjem prijedloga onemogućuje ostvarivanje prava vjerovnika koja mu pripadaju po zakonu. Ukazuje na neujednačenost postupanja u jednakim situacijama i u prilog tome poziva se na odluke donesene u stečajnim postupcima kojima se određuje upis stečajne mase radi otvaranja posebnog namjenskog računa radi prihvata i isplate tražbina radnika. Predlaže da

ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu i pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3. Žalba je osnovana.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. Iz obrazloženja rješenja proizlazi kako je Agencija za osiguranje radničkih tražbina (dalje: Agencija) predložila da sud u skladu s odredbom članka 31. stavkom 2. Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj 70/17 i 18/23) naloži stečajnom upravitelju da otvori poseban namjenski račun stečajnog dužnika za prihvrat uplate osiguranih tražbina radnika i dokaz o tome dostavi sudu i Agenciji. Povodom tog prijedloga, zaključkom od 23. siječnja 2024., naloženo je stečajnom upravitelju postupanje po prijedlogu Agencije, ali je, podneskom od 5. veljače 2024. stečajni upravitelj obavijestio sud da je tražio od Hrvatske poštanske banke d.d. otvaranje računa, ali je banka odgovorila da to nije moguće jer je stečajni dužnik izgubio svojstvo pravne osobe zbog čega za njega nije moguće otvoriti račun bilo koje vrste. Potom je Agencija predložila sudu da odredi upis stečajne mase u sudski registar za potrebe otvaranja posebnog namjenskog računa radi prihvata i isplate osiguranih tražbina radnika. Taj prijedlog je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim pozivajući se na odredbe Stečajnog zakona o dužnosti stečajnog upravitelja da nakon zaključenja stečajnog postupka zastupa stečajnu masu i pretpostavkama za upis stečajne mase u sudski registar (kao razlozima zbog kojih smatra da osigurane radničke tražbine i novčana sredstva koja Agencija isplaćuje radnicima nisu imovina stečajnog dužnika, ni naknadno pronađena imovina koja bi ušla u stečajnu masu i koja bi služila namirenju troškova stečajnoga postupka i tražbina vjerovnika stečajnoga dužnika), zatim na propisani postupak upisa stečajne mase u sudski registar, pa na temelju toga zaključuje da je sud dužan upisati stečajnu masu u sudski registar ako i kada je to potrebno radi prikupljanja i unovčenja imovine stečajnog dužnika, ali da sredstva za namirenje radničkih tražbina ne predstavljaju stečajnu masu iz koje bi se namirivali troškovi stečajnog postupka i vjerovnici i čijim bi se unovčenjem, odnosno podjelom skupno namirili vjerovnici stečajnog dužnika i na taj način ostvario cilj stečajnog postupka (članak 2. stavak 2. Stečajnog zakona).

6. Pored toga, prvostupanjski sud smatra da ni odredbama Zakona o osiguranju radničkih tražbina, kao ni odredbama bilo kojeg drugog zakona i/ili podzakonskog propisa nije propisan upis stečajne mase za potrebe otvaranja posebnog namjenskog računa radi prihvata i isplate osiguranih tražbina radnika, dakle, u svrhu radi koje Agencija u konkretnom slučaju predlaže upis stečajne mase, pa tu pravnu prazninu treba popuniti tako da Agencija treba poduzeti potrebne radnje radi zaštite i ostvarenja prava radnika u slučaju kada je, stečajni dužnik brisan iz sudskog registra na temelju pravomoćnog rješenja o otvaranju i istovremenom

zaključenju stečajnog postupka zbog nepostojanja imovine stečajnog dužnika, a ne upisom stečajne mase za koji upis ne postoji pravna osnova. U suprotnom bi se stvarali nepotrebni i neopravdani troškovi koji bi se, zbog nedostatka imovine stečajnog dužnika, trebali namiriti iz Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka.

7. Pravilno je stajalište prvostupanjskog suda o tome da Stečajnim zakonom nije propisano da se stečajna masa stečajnog dužnika treba upisati u sudski registar da bi se time stvorile pretpostavke za otvaranje posebnog namjenskog računa za prihvrat uplate osiguranih tražbina radnika, ali to proizlazi iz članka 31. stavka 2. Zakona o osiguranju radničkih tražbina.

8. Naime, tom zakonskom odredbom jasno je propisano postupanje suda u slučaju kada se stečajni postupak ne provodi. S druge strane, stavcima 6. i 7. članka 31. Zakona o osiguranju radničkih tražbina propisano je da Agencija može samo iznimno izvršiti izravnu isplatu priznatih tražbina radnicima iz članka 27. tog Zakona i način na koji se provodi takva izravna isplata. Riječ je o radnicima stranog poslodavca kojem je sjedište na području država članica Europskoga gospodarskog prostora ili radnicima kojima je mjesto rada ili uobičajeno mjesto rada bilo na području Republike Hrvatske, a nad stranim poslodavcem je pokrenut stečajni ili sličan postupak koji uključuje djelomičnu ili cjelokupnu imovinu poslodavca sukladno nacionalnom zakonodavstvu države članice Europskoga gospodarskog prostora nadležnom za provođenje postupka nad poslodavcem.

9. Stoga po ocjeni ovoga suda ne postoji pravna praznina koju bi trebalo nadomjestiti tako da Agencija izvrši izravnu isplatu osiguranih sredstava radnicima, u slučaju kada se stečajni postupak ne provodi, kako to smatra prvostupanjski sud, jer je izričito propisano da je u tome slučaju sud dužan naložiti stečajnom upravitelju otvaranje posebnog namjenskog računa za prihvrat uplate osiguranih tražbina radnika (članak 31. stavak 2. Zakona o osiguranju radničkih tražbina). Ako je za takvo postupanje potrebno upisati stečajnu masu u sudski registar onda to spada u način ostvarenja zadatka o otvaranju posebnog namjenskog računa. S druge strane, mogućnost da agencija izvrši izravnu isplatu radničkih tražbina, jasno je propisana samo kao izuzetak za poseban slučaj.

10. Okolnost da će zbog toga nastati nepotrebni i neopravdani troškovi ne može biti valjan pravni razlog za nepostupanje po zakonu, točnije odredbi članka 31. stavka 2. Zakona o osiguranju radničkih tražbina. Osim toga stavkom 5. toga članka propisano je da se troškovi otvaranja i zatvaranja posebnog namjenskog računa smatraju troškovima stečajne mase koji se namiruju iz stečajne mase, a ako stečajne mase nema, onda na teret Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka. Prema tome, ne postoji ni pravna praznina oko namirenja troškova otvaranja posebnog namjenskog računa, budući da je zakonom propisano na koji način će se namiriti i u slučaju kada nema stečajne mase, kao što je to slučaj u ovom stečajnom postupku.

11. Zbog pogrešne primjene odredaba Zakona o osiguranju radničkih tražbina, prvostupanjski sud je donio nepravilno i nezakonito rješenje koje žalitelj s pravom pobija. Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10.

Stečajnog zakona, prvostupanjsko rješenje ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

12. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će postupiti po prijedlogu Agencije za poduzimanje potrebnih radnji radi omogućavanja prihvata uplate osiguranih tražbina radnika u ovom stečajnom postupku.

Zagreb, 18. lipnja 2024.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-30869-34fdb**

Kontrolni broj: **0881a-8a37b-b5ad4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.